

— Че каквы сж онѣзи проходи тѣй странно освѣтены, копто отъ двѣтъ страны са губѣтъ въ бездната на мрака ?

— Левыйгъ прохорѣ пое великата *Май ка*, е проходѣтъ на неро денѣтъ еще, и сѣнкыгъ копто са мърдатъ и хвъркатъ на горѣ, сж-душыгъ копто, незнаешъ отъ дѣ идѣтъ, излѣзли отъ дългата вѣчностъ на сществованіето, за да извършѣтъ на земята опредѣленото си и неизбѣжно странствіе, а десныйгъ проходѣтъ чрезъ който сѣнкыгъ слѣзватъ и отиватъ къмъ неизвѣстно тоже и таинственно странствіе, е проходѣтъ на смъртъта.

— И защо, попытахъ устыгъ на Арбака, блуждающыгъ онѣзи блѣсъци пронизватъ само онѣзи мракове безъ да ги унищожаватъ съвършено ?

— Учениче на челоѣческыгъ познанія, сомнителный философе и глупыйгъ тълкователю на сществото и на началото на нѣщата ! блуждающыгъ онѣзи блѣсъци сж само искры отъ науката която е дадена на природата за да са рѣководи отъ тѣзи слѣди на миншлото и на бѣдѣщето въ распорѣжданьето на различныгъ си цѣли. Сжди сега отъ туй ты пигмей колко свѣтлина е дадена на тебе.

Треперяше Арбакъ но пакъ попыта.

— И защо са намѣрвамъ тука ?

— Ты не си, но предчувствіето на душата ти, предвѣстіето на вѣсящето надъ главата ти осжжденіе, туй е сѣнката на предопредѣленіето ти, която като е оставила земята странствува къмъ вѣчността.

И Арбакъ прѣди да може да отговори чу силенъ вѣтрѣ, който като обикаляше пещерата правяше му таквози впечатленіе като че чувшише дѣйствието на крылѣтъ на нѣкое исполинско божество. Слѣдъ туй стори му са че са издигна надъ повърхността на земята, че са въртѣше въ безкрайното пространство като сухъ листъ блѣсканъ отъ есенна вихрушка и са намѣри нечаянно посрѣдъ сѣнкыгъ на смъртъта и заедно съ тѣхъ завлѣченъ къмъ мрачныгъ струи. И когато напрасно и слабо са боряше срѣщю силата която го блѣскаше стори му са че вѣтрѣтъгъ земаше единъ видъ образъ, като образъ на привидніе съ орловы крылѣ и некты и ображено съ вълнувана мембрана която са разстилаше бѣзкрайна въ въздушното пространство, и като че имаше за лице само двѣ добрѣ различаваны остры очи, копто настоятелно и съ неумолима цѣль са впивахъ въ бѣдныя египтенинъ.

— Кой си ты ? попыта Арбаковъгъ гласъ.

— Азъ сямъ *Онѣзи* която си ты позналъ (отговори и туй при-